

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

BEWOLKTE BEVRIJDING

Volkse tragikomedie in veertien scènes

door

1880

Leon Pensaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2010

Nr.3032

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *BEWOLKTE BEVRIJDING* op te voeren moet de naam van auteur *LEON PENSAERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2010/220/007
ISBN 978-90-385-11016

© 2010 Toneelfonds J. Janssens/Leon Pensaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(10 à 21 spelers)

MARCEL, de vader - 40-50 jaar

MARJA, de moeder - 40-50 jaar

ELISABETH (BETTY), de dochter - 19 jaar

JOSEPHINE (JOSY), de buurvrouw - 25-30 jaar

JOS, de buurman - 40-50 jaar

MAURICE, echtgenoot van Josephine

PASTOOR

1ste GI (HARRY)

2de GI

3de GI (BILL)

ZWARTE GI

VROUWELIJKE GI

1ste DUITSER

2de DUITSER

3de DUITSER

DUITSE VROUW

DUITSE VROUWELIJKE BEDIENDE

1ste VERZETSSTRIJDER

2de VERZETSSTRIJDER

KELNERIN

SANDWICHMAN

RADIOSTEM

(met uitzondering van de bovenste vijf personages kunnen alle rollen gedubbeld worden)

DECOR

Vooraan over de hele breedte: een straat. Achteraan: voorgevel burgerhuis – projectiescherm – voorgevel administratief gebouw. Voor burgerhuis: plastic bloemen en planten verbeeldend tuintjes. Inkijk in burgerhuis. Sobere, traditionele aankleding. Ergens een dressoir; hierboven projectiescherm. Verdere aankleding met zetstukken.

(Voor het stuk begint, een tiental minuten operettemuziek: bijvoorbeeld fragmenten uit Im weissen Rössl, die Csardasfürstin of enkele liederen van Joseph Schmidt. Belichting : de straat en de voorgevels baden in alle kleuren. Een vijftal minuten voor het begin kleurt alles langzamerhand grijs. De Duitse Nationalhymne speelt. Het stuk begint als alles grijs is en de hymne voorbij is. Op het projectiescherm boven het dressoir verschijnen zingende en marcherende Duitsers. Tegelijkertijd wordt aan het administratieve gebouw de hakenkruisvlag ontrold.)

1ste scène

(Na een halve minuut komen Marcel, Marja, Elisabeth vanuit de coulissen op het podium, beelden op het doek vervagen. De drie personages kijken in de richting van waaruit marcherende en zingende Duitsers (3) komen. De Duitsers vertrappelen heel wat bloemen en plantjes.

DUITSERS : *(zingen en marcheren)* Auf der Heide steht ein Röslein, und das heiBt:
Erika... *(x-aantal keren)*

MARJA : Marcel, blijf daar niet staan, doe iets. Pak die bloemen. Die hebben voor niks respect!

MARCEL : Gij verstaat dat niet, hé! Neen, hé!

MARJA : Durft ge niet?

MARCEL : Alstublieft, zeg! Ik ben mijn leven nog niet beu.

(Jos komt op als de Duitsers weg zijn.)

JOS : Wat is dat hier?

MARJA : Jos, ze zijn hier weer voorbijgekomen.

JOS : Ik zie het.

MARJA : *(fluistert)* Naar het schijnt, zal het niet lang meer duren.

MARCEL : En wat gaat gij dan doen?

JOS : Luister, ik blijf werken voor den Duits. Ik verdien mijn brood bij hem.

ELISABETH : En ge komt er altijd goed voor. Schoon kostuum, hemd en cravat.

JOS : Werken, hé, Elisabeth! Ik moet toch leven, of niet soms?

MARJA : Eigenlijk hebt ge gelijk.

ELISABETH : Wat onze pa de hele dag doet...

MARCEL : Ik werk bij de gemeente.

ELISABETH : Maar ge zit toch veel thuis, ge moet eerlijk zijn, pa.

MARCEL : Daar is weinig werk. Den Duits doet veel zelf.

JOS : Van de hemelse dauw kunt ge niet leven!

MARJA : Dat weet ik maar al te goed. Gelukkig dat we wat kiekens hebben en wat eieren kunnen verkopen.

JOS : Alle beetjes helpen, hé, Marja. Allez, ik ga nog wat verder doen. 'k Ben bezig aan een nieuw kostuum voor een Duitse officier. *(af)*

MARJA : De Jos, hé, die is altijd schoon afgeborsteld. Dat is wat anders dan gij, hé, Marcel!

ELISABETH : Ons ma heeft gelijk. Ge kunt er soms zo bij lopen...

MARCEL : Ze hebben mekaar weer gevonden! 'k Ga seffens mijn kippenren omspitten.

ELISABETH : Dat ze maar goed leggen. Want een ei... is een ei.

MARJA : Pas op: een ei brengt op. O ja, en vergeet uw duiven geen drinken te geven! 't Zou niet de eerste keer zijn dat...

MARCEL : Lach maar. Iedere hoogdag hebben we toch gefeest, hé! Een jong duifke, 't was toch lekker, of niet soms?

ELISABETH : Was 't niet met ne Pasen, dan was 't met ne Sinksen.

MARCEL : 'k Heb nog maar één koppeltje.

(Marcel talmt nog wat. Marja en Elisabeth proberen nog wat bloemen te vinden.)

MARJA : Wanneer mogen die twee dan in de pot?

MARCEL : Niet, verdomme!

ELISABETH : Waarom niet?

MARCEL : Die moeten kweken! Ten eerste, en ten tweede...

ELISABETH : Nu gaan we het horen!

MARCEL : D'r mogen al heel lang geen reisduiven meer vliegen.

ELISABETH : En waarom niet?

MARCEL : Al gehoord van postduiven?

ELISABETH : Ja, en dan?

MARCEL : Moet ik echt alles uitleggen? Hoe dan ook, ik heb nog mijn twee beste.

MARJA : Dat zijn wij, Elisabeth!

ELISABETH : Wij zijn wel twee vrouwen, hé ma!

MARJA : We mogen toch nog wel eens lachen.

MARCEL : Als ik op weduwschap zou kunnen spelen...

MARJA : Wat bedoelt ge daarmee?

ELISABETH : Dat is duivenmelkerspraak!

MARCEL : Voordat ge de duiver korft, laat ge hem nog efkes zijn wijfke zien...

ELISABETH : Zeg, pa, gij zou graag die duiver willen zijn, zeker!

MARJA : Hebt gij te klagen misschien?

MARCEL : Heb ik iets gezegd?

ELISABETH : Amai, dat duivinneke... als die haar vent thuiskomt!

MARCEL : Dan zouden er eieren van kunnen komen.

ELISABETH : Dan was het gebakken, hé pa. Die zal nogal geven!

MARJA : Wat voor woorden zijn dan nu! Maar gij moogt alles zeggen!

ELISABETH : Tenminste, als den Duits het niet hoort, hé!

MARCEL : Ons Elisabeth, die moet echt niet naar haar woorden zoeken!

MARJA : Naar wie die den aard heeft... Marcel, vertrek maar al naar uw beesten.

(Marcel, Marja en Elisabeth af)

(Belichting: grijze kleur verdwijnt. Het wordt fleuriger als op het scherm beelden verschijnen van de landing in Normandië. Eventueel met filmmuziek uit 'The longest day' of een lied van Vera Lynn.)

2de scène

Decor: hetzelfde als 1ste scène

(Marcel, Marja, Elisabeth staan vooraan te praten. Josephine, de buurvrouw, komt eraan.)

JOSEPHINE : Dag, allemaal.

MARCEL + MARJA + ELISABETH : Josephine!

JOSEPHINE : Hebt ge dat ook gehoord?

MARJA : Ja, natuurlijk, anders waren we hier niet! Zeg, waar hebt gij gezeten?

JOSEPHINE : Ik sta voor alles alleen. Er is niemand die me helpt.

MARJA : Dat moogt ge niet zeggen. Ge weet toch dat ge altijd op ons kunt rekenen.

JOSEPHINE : Dat is waar. Het gaat me niet zo goed vandaag. Ik weet niet wat ik heb.

MARJA : Iedereen heeft al eens een slechte dag. Ja, ge hebt uw huishouden, en eh...
Berthake.

JOSEPHINE : Nu slaapt ze.

MARJA : Hebt gij nog iets gehoord van de ...

(De drie vrouwen gaan bij elkaar staan en fezelen verder - Josephine draait haar hoofd naar links en rechts om nee te zeggen).

JOS : *(Komt aangelopen)* Ze zijn geland!

MARCEL : En nu, hé Jos?

JOS : Ja, Marcel. We zullen afwachten. Ik denk dat ik niks verkeerds heb gedaan.

(Van naast het huis met hakenkruisvlag verschijnen drie weinig verzorgde Duitsers: één met een gammele fiets, één met een valies, één met mappen onder de arm; en een opzichtig geklede vrouw die achter zich een valies waaruit kleren te voorschijn komen, meezeult.)

MARCEL : Die beginnen het al warm te krijgen!

JOS : Zwijg, Marcel.

MARCEL : *(in de richting van de drie Duitsers)* Deutschland muss groser wesen! 't Is naast ulle klossen gewesen!

(Eén van de Duitsers kijkt naar Marcel)

JOS : De oorlog is nog niet gedaan. Pas maar op!

ELISABETH : De Jos heeft gelijk. Pa, gij hebt ineens zoveel praat.

MARJA : 't Is me ook opgevallen.

JOSEPHINE : Amai, die zien er nogal uit. Dat belooft voor die van mij, als die ooit terugkomt!.

MARJA : Hoelang is de Maurice nu al weg?

JOSEPHINE : Die is twee jaar geleden opgeëist. Maar als ge hier voor die met zijn snor kunt werken *(kijkt naar Jos)*

JOS : Dan kondt ge hier blijven, Josephine. Zeg het maar.

MARJA : We gaan geen ruzie maken. We zijn altijd goede burens geweest.

MARCEL : Als ge terug in Berlijn zijt, doe den Dolf de groeten, hé, mannen.

ELISABETH : Houd uw mond. Seffens pakt er één zijn revolver!

JOSEPHINE : Kent ge dat spreekwoord: loontje komt om zijn boontje?

MARJA : Nee, Josephine, dat is niet schoon. De Jos is een kleermaker, en een hele goeie.

MARCEL : En de Jos heeft niemand verraden. Hij heeft mijn trouwkostuum nog gemaakt.

JOS : Dat is zo. En ik wist goed dat de Marcel naar de BBC luisterde.

(Een opgedirkte vrouw komt dichters.)

MARCEL : Die heeft precies niet op weduwschap moeten spelen.

(De opgedirkte vrouw bekijkt Marcel en loopt verder.)

MARJA : Wat zegt gij allemaal? Zo ken ik u niet!

ELISABETH : Pa, gij zijt precies jaloers?

JOSEPHINE : Marja, ge moet de Marcel eens onder handen nemen.

JOS : Ja, Marcel, dat belooft.

MARCEL : Denkt ge dat?

MARJA : 't Is al goed. Zeg Josephine, Maurice, heeft die nog niks van zich laten horen?

JOSEPHINE : Nee. Niks! Geen jota!

(Pastoor loopt over het podium, zegt iedereen een goedendag, iedereen reageert, behalve Josephine.)

PASTOOR : Goedendag, allemaal.

ALLEN : *(behalve Josephine)* Dag, meneer pastoor.

PASTOOR : Nogal een weer, hé!

MARCEL : We mogen niet klagen.

(Pastoor loopt verder)

JOSEPHINE : Die zal wel niks te kort hebben gehad.

MARJA : Hij heeft veel goed gedaan.

JOS : Dat is juist. Hij heeft er bij den Duits voor gezorgd dat enkele mannen van de parochie niet naar Duitsland moesten.

JOSEPHINE : Dan toch niet voor die van mij. En hij weet ook dat ik met een klein kind zit.

ELISABETH : Berthake is toch dikwijls bij mij geweest, hé.

JOSEPHINE : Ja, dat weet ik.

MARJA : Zoudt ge niet naar Berthake gaan kijken? Ze is misschien aan het huilen.

JOSEPHINE : Nee, nee, ze slaapt. Het is echt een braaf kind. Ons Berthake was nog maar een paar maanden als Maurice is vertrokken.

MARJA : 't Is voor niemand gemakkelijk geweest.

(Iedereen af)

3de scène

Decor: achteraan: voorgevel burgerhuis. Naast de voorgevel van het burgerhuis wordt de Belgische vlag gehesen.

(Marcel, Marja, Elisabeth, Jos, Josephine komen op het podium, zien de Belgische vlag en knikken naar elkaar, horen stemmen en kijken in de richting van de coulissen.)

(Belichting: het wordt nog wat kleurrijker.)

(Twee verzetsstrijders komen gehaast het podium op gelopen. Anderen schrikken.)

1ste VERZETSSTRIJDER : Waar zit hier die smeerlap? *(bonkt op voordeur en wacht)*

2de VERZETSSTRIJDER : Die is niet thuis.

MARJA : *(tegen de anderen)* Wist ge dat die met den Duits...

(Anderen halen hun schouders op.)

2de VERZETSSTRIJDER : Heeft die geluk!

1ste VERZETSSTRIJDER : Dat is maar een gedacht. We hebben die klootzak niet nodig. *(beukt de deur in, en gaat binnen)*

2de VERZETSSTRIJDER : *(tegen Marcel)* 'k Heb hier nog een witte band. Doe hem aan uw arm en ge zijt bij ons.

MARJA : Wat gaat gij doen? Blijf hier, zeg ik u.

MARCEL : ‘k Moet meedoen! Dat hoort ge toch!

2de VERZETSSTRIJDER : *(Lachend)* Befehl ist Befehl. Wij zijn nu den baas!

(Marcel wil mee naar binnen gaan, kijkt naar Marja en aarzelt, maar gaat toch. Huisgerei vliegt uit het raam.)

ELISABETH : Zie dat af.

MARJA : Marcel, kom hier. Seffens staat de politie hier en wat dan.

JOS : ‘k Denk het niet. De straat heeft het laatste woord!

(Stoel vliegt door het raam.)

MARCEL : Wie moet er een stoel hebben?

MARJA : Zijt gij niet beschaamd, Marcel?

JOSEPHINE : Geef maar hier. Dat is goed aanmaakhout. Ik kan dat gebruiken.

(Verzetsstrijders verlaten burgerhuis en trekken naar huis met nazivlag. Nazivlag wordt weggerukt. Marcel kijkt naar Marja, die een teken van nee doet, maar Marcel gaat mee binnen. De anderen kijken elkaar aan.)

ELISABETH : Ik vind onze pa heel actief.

MARJA : Ge moet er fier op zijn! Ik ben beschaamd.

MARCEL : *(komt naar buiten met een zak kolen)* Een zak antraciet.

MARJA : *(kijkt naar de anderen en twijfelt)* ... eigenlijk, waarom niet? We hebben al kou genoeg geleden.

(Marcel terug naar binnen. Er vliegt een broodplank naar buiten.)

JOSEPHINE : Misschien opnieuw goed brood op de plank, en als 't niet is...

JOS : Aanmaakhout, hé, Josephine!

(Josephine lacht naar Jos.)

1ste VERZETSSTRIJDER : *(komt naar buiten)* Wie moet er patatten met peekes hebben?

JOSEPHINE : Ikke, voor ons Berthake. We gaan wel delen, Marja.

MARJA : Zeg, maar waar is Berthake?

JOSEPHINE : Bij mijn moeder.

MARCEL : *(Komt naar buiten)* Duitse tandpasta, bitte. *(gooit tube naar Elisabeth.)*

ELISABETH : Hier, ma, en nu geen stinkende adem meer.

MARJA : Ge moet dat niet zeggen als iedereen erbij is.

MARCEL : Ik ga terug. Daar ligt nog veel! Allez, Jos, doe mee.

JOS : Nee, Marcel!

2de VERZETSSTRIJDER : *(komt naar buiten met vrouwelijke Duitse bediende, bloes open)* Hier: Duitse tetten.

(Vrouw loopt snel weg. Foto van Hitler vliegt door het raam)

JOSEPHINE : Hier den Dolf op een Stuka.

ELISABETH : Die had dat ook nooit gedacht dat hij kon vliegen.

JOSEPHINE : 'k Ga naar huis. Ik ga stoemp maken..

1ste VERZETSSTRIJDER : *(komt naar buiten)* Wie moet er cognac hebben? Mijn zakken zitten vol.

JOS : Drink ze maar op. 't Zal niet lang meer duren!

1ste VERZETSSTRIJDER : Wat zegde gij?

JOS : Dat ge veel hebt moeten verduren.

(Marcel komt naar buiten.)

MARJA : Marcel, geef die band af. 't Is goed geweest. En ge moet hier nog leven, hé.

JOS : Uw vrouw heeft gelijk, Marcel.

2de VERZETSSTRIJDER : Die autoband kan ik misschien nog verkopen.

(Verzetsstrijders af)

JOS : Aan wie?

ELISABETH : Wie heeft er nog een auto?

MARCEL : Als ge hem hebt moeten afgeven!

(Maria, Elisabeth, Jos en Marcel af)

(Geluid van tanks en jeeps. Verspreiden van tabaks-, zeep- en chocoladegeuren (belevingstheater))

4de scène

Decor: achteraan: meubels huiskamer: tafel, 4 stoelen, dressoir, kachel. Op dressoir: platenspeler. vooraan: straat, gescheiden van huiskamer: suggestie van voordeur en raam die open en dicht kunnen

(Belichting: daglicht in woonkamer. Op straat: kleurrijk licht)

MARCEL : *(bekijkt verzameling elpees aan dressoir)* Deze opera ga ik nog eens op zetten.

ELISABETH : *(bezig met haar nagels en gezicht voor spiegeltje op tafel)* Wagner niet, hé pa!

MARCEL : Ge hebt gelijk. Den Dolf zijn tijd is voorbij! Carmen van Bizet. Is dat goed?

MARJA : *(zit aan tafel en breit sokken)* Jaja, eerste klas. Beter kan niet. Nog een paar steken, en die sokken zijn af. Marcel, ge zou die eens moeten passen.

ELISABETH : Ma, laat hem doen. Hij is aan het zoeken. *(bij het horen van de eerste tonen van Carmen)* Awel, pa, soms hebt gij een goede smaak.

(Motorgeronk van jeep. Elisabeth laat alles vallen, staat op, opent raam en ziet Amerikaanse vrouw in uniform die om zich heen kijkt – ook Jos en Josephine zijn in de straat gekomen)

Ge gelooft het niet!

MARCEL : Wat geloof ik niet?

ELISABETH : Kom dan zien, hé! De Jos en Josephine staan op straat.

MARCEL : Is dat zo speciaal?

ELISABETH : Nee.

MARJA : 't Zal bijgelegd zijn, hé.

ELISABETH : Maar daar gaat het niet over. Daar is een vreemde vrouw! Waar blijft ge nu alle twee?

(Marcel en Marja laten liggen waar ze mee bezig zijn en komen kijken.)

Waar is mijn kodak?

MARJA : Links vanonder in de dressoir achter die handdoeken.

MARCEL : 'k Zal hem meebrengen.

MARJA : Ja, nu zie ik het. *(Kijkt mee)* Marcel, spoed u, ze zijn er.

MARCEL : Hier is 'm. Wie zijn er?

(Elisabeth rukt kodak uit Marcels handen en loopt naar buiten en begint foto's van de vrouwelijke Amerikaanse soldaat te maken – Marcel en Marja volgen)

MARJA : *(Roept naar Elisabeth)* Trek niet alles op. Daar komen d'r misschien nog.

JOS : Daar moet ge niet aan twijfelen.

MARJA : Jos, Josephine.

MARCEL : Heb ik iets gemist?

JOSEPHINE : 't Gaat beginnen.

AMERIKAANSE VROUW : Hello, is this the centre of the village?

MARJA : Yes, it is.

ELISABETH : (*verwonderd over de Engelse taalkennis van moeder Marja*) Waar hebt
gij dat Engels geleerd?

MARCEL : Als ge dat allemaal zou weten!

AMERIKAANSE VROUW : Is this the way to the station?

MARJA : Yes, follow this road and then you will arrive there.

AMERIKAANSE VROUW : Thank you, madam. (*verdwijnt*)

MARJA : It is at your service.

JOSEPHINE : Amai, Marja, dat wist ik niet.

JOS : Waar hebt gij dat geleerd?

ELISABETH : En zo vlot!

MARCEL : Ons Marja heeft één jaar les gegeven bij de Urselinnen en dan hé...

ELISABETH : En wat dan?

MARCEL : Dan zijn wij vlug getrouwd, hé, Elisabeth, schat!

MARJA : En het les geven bij de nonnen was gedaan.

JOSEPHINE : Ge waart dus...

MARJA : Ja, Josephine, ja.

MARCEL : Van vandaag op morgen: buiten.

JOSEPHINE : Dan kondt ge dus gaan?

(*Marja knikt*)

Dat kan toch niet!

JOS : Hopelijk verandert dat ooit.

JOSEPHINE : Die Amerikaanse... die had een knap uniform aan. En verzorgd! Bestaat
dat bij ons?

JOS : Nee. En die had ook een militaire graad. Luitenant, denk ik, maar daar ben ik niet
zeker van.

(*klokkengelui - Jos verdwijnt*)

MARJA : (*Kijkt om zich heen en is blij.*) Hoelang is dat al niet geleden?

MARCEL : 't Zijn precies de klokken van Rome!

JOSEPHINE : Heeft de pastoor misschien die Amerikaanse gezien?

ELISABETH : Zeg, pa, liggen d'r nog filmkes in de kast? (*Marcel knikt*) Want dat is nog niet gedaan vandaag. Ik voel dat. (*naar woonkamer*)

MARJA : Jaja, maar spoed u.

(bij het horen van 'It's a long way tot Tipperary' kijken de anderen in de richting waar de muziek vandaan komt. Jos verschijnt terug met een opgerold spandoek - Elisabeth terug)

MARCEL : Wat hebt gij bij?

JOS : Allez, Marcel, ziet gij dat niet? Dat is een spandoek. Marcel, neem dat hier eens vast.

(samen ontrollen ze het spandoek)

MARJA : Hoe hebt ge dat gedaan?

JOS : Met een woordenboek.

MARJA : En 't nog juist ook! Schoon.

ELISABETH : (*maakt foto*) Lees dat eens, ma.

MARJA : Welcome to our allies. Honour and glory to our liberators.

JOSEPHINE : Wat wil dat zeggen?

MARCEL : Daar zijn ze!

(drie GI's verschijnen)

JOS : Welkom, heren.

JOSEPHINE : Ik moet ons Berthake halen. Die moet dat ook zien!

GI'S : Hello! (*delen chocola en kauwgom uit*) Here, take it.

ELISABETH : Dank u.

GI'S : Please.

MARJA : Thank you.

MARCEL : Merci, monsieur.

ELISABETH : Die spreken geen Frans, pa!

MARCEL : Dat ze geen Vlaams kunnen, akkoord, maar dan toch wel twee woorden Frans, hé.

GI2 : Have you anything to drink?

JOS : 'k Denk dat ze dorst hebben.

JOSEPHINE : 'k Heb nog tafelbier in de kelder. 'k Zal dat eens halen. En ik breng ineens ons Berthake mee.

JOS : Een momentje. She come...

MARJA : She comes back.

(GI's kijken rond)

GI1 : Nice weather, isn't it?

MARJA : Yes, it is.

(Josephine komt gehaast terug met tafelbier en Berthake (=pop))

GI'S : *(bij krijgen van flesje tafelbier)* Thank you very much. We are thirsty.

MARJA : Belgian beer.

GI'S : Good.

MARJA : Ze hebben dorst, zeggen ze.

GI1 : *(Josephine steekt Berthake naar GI)* What's her name?

(Josephine trekt haar schouders op - GI's lachen)

Name (Engels)? Name (Duits)? Nom?

MARCEL : Ziet ge wel, dat die Frans kennen.

JOSEPHINE : Bertha.

GI1 : *(spreekt naam op zijn Engels uit)* Bertha. It's my mothers name.